

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 76.

Vydána dne 24. října 1936.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (268. a 269.) 268. Zákon o řádech a titulech. — 269. Zákon o užívání vlajek, znaků a jiných symbolů, jakož i stejnokrojů a odznaků, a o opatřeních proti závadným označením.

268.

Zákon ze dne 21. října 1936 o řádech a titulech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vyznamenání ve způsobu řádů a čestných odznaků za zásluhy o stát československý může zakládati se souhlasem presidenta republiky vláda nařízením, a to jak pro československé státní občany, tak pro cizince.

(2) Tato vyznamenání propůjčuje prezident republiky k návrhu vlády; jde-li o vyznamenání za statečnost před nepřitelem, propůjčuje je prezident republiky, po případě ministr národní obrany nebo velitel vojska, jež prezident republiky k tomu zmocní.

(3) Presidentu republiky přísluší nejvyšší stupně všech těchto vyznamenání; podržuje je, i když presidentem republiky býti přestane, leč by ztratil úřad presidentský podle § 67 ústavní listiny.

§ 2.

Cizozemské řády, čestné odznaky a tituly mohou státní občané českoslovenští přijímati jen, svolí-li k tomu prezident republiky k návrhu vlády.

§ 3.

Vláda může usnesením zakládati pamětní odznaky a určití podrobnosti o jejich udělování.

§ 4.

President republiky, vláda nebo její členové mohou projevovati uznání za vynikající činnost nebo výkon v zájmu veřejném. Podrobnosti, zejména o způsobu tohoto vyznamenání,

určí nařízení, které vydá vláda se souhlasem presidenta republiky.

§ 5.

(1) Titulu presidenta smějí užívatí jen osoby, jimž přísluší podle platných právních předpisů.

(2) Vládním nařízením mohou býti stanoveny tituly pro osoby, které nikoli z povolání vykonávají funkce ve veřejné správě nebo v soudnictví.

(3) Také státním a jiným veřejným zaměstnancům mohou býti udílány čestné tituly za mimořádné výkony ve službě nebo za dlouhotrvající a záslužnou službu; podrobnosti budou stanoveny vládním nařízením.

§ 6.

Politický (státní policejní) úřad může z důvodu veřejného klidu a pořádku zakázati jak ve způsobu všeobecných nařízení, tak i pro jednotlivé případy nošení neb jiné veřejné užívání cizozemských vyznamenání, k jejichž přijetí nevyžaduje se svolení podle § 2, jakož i cizozemských pamětních odznaků, nebo vázati jejich nošení a jiné veřejné užívání na úřední povolení.

§ 7.

(1) Přestupku se dopouští, pokud nejde o čin soudně trestný:

1. kdo úmyslně a veřejně hledí naznačiti své zákonem zrušené šlechtictví, zejména kdo úmyslně a veřejně za tím účelem užívá zákonem zrušených šlechtických titulů a erbů, jakož i kdo v tisku dává někomu zákonem zrušený titul šlechtický,

2. kdo úmyslně a veřejně užívá zákonem zrušených řádů, odznaků a titulů,

3. kdo si osobuje šlechtictví, československý

nebo cizozemský řád, čestný odznak nebo jiný zevní projev uznání, pamětní odznak, veřejný nebo akademický titul nebo jinou hodnotu či služební postavení, nejsou k tomu oprávněni.

(2) Přestupky tohoto zákona, jakož i nařízení, příkazů a zákazů podle něho vydaných trestají okresní (státní policejní) úřady pokutou do 20.000 Kč nebo vězením do dvou měsíců. Pro případ nedobytnosti pokuty jest uložiti podle míry zavinění náhradní trest vězení do dvou měsíců.

(3) Pokud byly přestupky spáchány československými státními občany, jsou trestné i tehdy, byly-li spáchány v cizině.

§ 8.

(1) Za propůjčení československého řádu nebo čestného odznaku československému státnímu občanu nebo za udělení titulu podle tohoto zákona může býti vybírána taxa ve prospěch státní pokladny. Ustanovení toto se nevztahuje na řády a čestné odznaky za statečnost, jakož i na tituly udělené podle § 5, odst. 3.

(2) Podrobnosti, zejména o výši, předpisování, vybírání taxy a o osvobození od ní, upraví vláda nařízením.

§ 9.

(1) Všechna ustanovení tomuto zákonu odporující anebo tutéž věc jinak upravující se zrušují. Zejména se zrušují § 2 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 61 Sb. z. a n., a §§ 4, 5 a 6 zákona ze dne 10. dubna 1920, č. 243 Sb. z. a n.

(2) Z § 7 zákona č. 243/1920 Sb. z. a n. vypouštějí se konečná slova: „pokud mluví o řádech a čestných odznacích.“

§ 10.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.

269.

Zákon ze dne 21. října 1936

o užívání vlajek, znaků a jiných symbolů, jakož i stejnokrojů a odznaků, a o opatřeních proti závadným označením.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST I.

Vlajky, znaky a jiné symboly.

§ 1.

Státní symboly.

Státní vlajku, státní znaky a jiné symboly státní svrchovanosti, jakož i jejich užívání upravuje — pokud dále není jinak stanoveno — zákon ze dne 30. března 1920, č. 252 Sb. z. a n., kterým se vydávají ustanovení o státní vlajce, státních znacích a státní pečeti.

§ 2.

Pojem vlajek.

Co se v tomto zákoně ustanovuje o vlajkách, platí stejně i o praporech, praporcích (standartách) a jiných podobných předmětech.

§ 3.

Jiné než státní symboly.

(1) Ministerstvu vnitra náleží v jednotlivých případech k žádosti stanoviti anebo z vážných důvodů měniti vlajky a znaky svazků územní samosprávy — ač nejde-li o znaky, které jsou částí státního znaku —, při čemž jest pokud možno přihlížeti ke stanovisku příslušného svazku.

(2) Jiné korporace mohou míti své zvláštní vlajky nebo znaky jen tehdy, jestliže jsou podle stanov (organisačních předpisů) k tomu oprávněny a obdržely-li k tomu povolení zemského úřadu.

(3) K žádosti buď trojmo připojen barevný nákres i přesný popis vlajky nebo znaku. Náskres vlajky musí zobrazovati obě její strany. Popis znaku budiž podán podle okolností heraldicky a s potřebnými vysvětlivkami.

(4) O žádosti korporace rozhoduje úřad maje na zřeteli veřejné zájmy.

(5) Zemský úřad může, vyžaduje-li toho veřejný zájem, povolení, udělené korporacím podle odstavce 2 nebo jim zachované podle § 20, odst. 2, věty 1, odníti nebo dodatečně

vázati podmínkami, jež uzná ve veřejném zájmu za nutné.

(6) Jiné vlajky a znaky než uvedené v odstavcích 1 a 2 nevyžadují povolení; jinak však ustanovení tohoto zákona platí i pro ně.

§ 4.

Trvalé veřejné užívání státních a jiných veřejných symbolů.

(1) Trvale veřejně užívati státní vlajky, státního znaku nebo některé jeho části smí jen ten, kdo k tomu obdržel povolení zemského úřadu.

(2) Trvale veřejně užívati vlajek a znaků svazků územní samosprávy nebo jiných veřejných korporací smí vedle korporace, o jejíž vlajku nebo znak jde, jen ten, kdo k tomu obdržel povolení okresního úřadu. Je-li znak svazku územní samosprávy částí státního znaku, uděluje povolení zemský úřad. Povolení může býti uděleno jen tehdy, prokáže-li žadatel, že se zamýšleným užíváním projevila souhlas korporace, o jejíž vlajku nebo znak jde.

(3) Na území Československé republiky smí trvale veřejně užívati symbolů státní svrchovanosti cizích států kromě osob exterritoriálních a konsulů těchto států jen ten, kdo k tomu obdržel povolení zemského úřadu, příslušného podle svého bydliště (sídla); je-li jeho bydliště (sídlo) v cizině, je k vydání povolení příslušným zemský úřad v Praze. Povolení může býti uděleno jen tehdy, prokáže-li žadatel, že úřady státu, o jehož symbol svrchovanosti jde, nemají proti žádanému způsobu užívání námitek.

(4) Trvalým rozumí se též takové užívání, jež se děje po delší dobu nebo se častěji opakuje.

(5) V žádosti o povolení budiž zejména též vylíčen způsob a rozsah zamýšleného užívání. O žádosti rozhoduje úřad máje na zřeteli veřejné zájmy. Vyžaduje-li toho veřejný zájem, může úřad povolení, pokud se týče dosavadní právo (§ 20, odst. 2, věta 2) odníti nebo dodatečně vázati podmínkami, jež uzná ve veřejném zájmu za nutné.

(6) Užívání symbolů uvedených v tomto paragrafu, pokud bude povoleno podnikům výdělečným, je podrobena roční taxu do 10.000 Kč ve prospěch státní pokladny, jde-li o symbol svazku územní samosprávy, ve prospěch tohoto svazku. Taxu vyměří úřad při udělení povolení.

(7) O odvolání z rozhodnutí zemského

úřadu vydaného v první stolici rozhoduje ministerstvo vnitra v dohodě s příslušným odborným ministerstvem.

§ 5.

Příkaz k přechodnému veřejnému užívání státních symbolů.

Okresní úřad může, žádá-li toho veřejný zájem, přikázati jak ve způsobu všeobecných nařízení, tak i pro jednotlivé případy, aby státní vlajky, státních znaků nebo jejich částí bylo přechodně veřejně užito, a stanoviti způsob, jakým se má tak státi.

§ 6.

Vadné provedení státních a jiných veřejných symbolů, ochrana před napodobením.

Veřejné užívání státní vlajky, státních znaků nebo jejich částí, dále vlajek a znaků svazků územní samosprávy je zakázáno i když jsou splněny podmínky uvedené v předchozích paragrafech, je-li způsob provedení těchto symbolů s hlediska heraldického podstatně vadný a zejména, může-li tato závada vzbuditi veřejné pohoršení nebo vésti k záměně těchto symbolů s jiným symbolem (předmětem). Rovněž je zakázáno veřejné užívati předmětů nebo vyobrazení, jež svým provedením mohly by vzbuditi zdání, jakoby to byly tyto symboly.

§ 7.

Přípustnost a způsob užívání státních a jiných symbolů.

(1) Zakázáno je jakékoliv užívání státní vlajky, státního znaku nebo některé jeho části, jež by se jevilo nevhodným, nepřiměřeným nebo jako projev neúcty k těmto symbolům.

(2) Užívati veřejně jiných vlajek, znaků nebo jiných symbolů jest zakázáno, jevilo-li by se to vzhledem k rázu takového symbolu nebo vzhledem ke způsobu jeho užití nebo podle povahy skutku jako projev proti vzniku, samostatnosti, celistvosti, jednotnosti nebo demokraticko-republikánské formě Československé republiky nebo jako projev neúcty ke státní vlajce nebo státnímu znaku, nebo mohl-li by užitím symbolu býti ohrožen veřejný klid a pořádek.

(3) Není-li dále jinak stanoveno, je dovoleno přechodně veřejně vyvěšovati při příležitostech širšího významu jiné vlajky než státní jen tehdy, jsou-li zároveň vyvěšeny nejmé-

ně ve stejném počtu a na předních místech státní vlajky alespoň téže velikosti a úpravy.

(4) Užije-li se k přechodné vnitřní výzdobě místností veřejně přístupných jiných vlajek než státních, musí býti zároveň na čelném místě užito alespoň jedné vlajky státní důstojné úpravy a větších rozměrů, než jsou rozměry použitých vlajek jiných. Totéž platí pro nošení vlajek ve veřejných průvodech a jiných shromážděních pod širým nebem.

(5) Při slavnostních příležitostech mezinárodní povahy musí býti státní vlajky užito v čele vlajek ostatních zastoupených států tak, aby vlajka žádného cizího státu ji nepřevažovala počtem, velikostí nebo úpravou.

(6) Ustanovení odstavců 3, 4, věty 1 a odstavce 5 nevztahuje se na užívání symbolů státní svrchovanosti cizích států osobami exterritoriálními a konsuly těchto států. Ustanovení odstavců 3 a 4 neplatí pro užívání symbolů smutečních.

(7) Příslušníci cizích států mohou při svém hromadném vystupování na území republiky československé užívatí veřejně vlajky, znaku nebo jiného symbolu, dal-li k tomu pro jednotlivé případy svolení okresní úřad, v jehož obvodu jich má býti po vstupu na toto území po prvé užito. O toto svolení mohou žádati buď zmínění příslušníci cizích států anebo ti, kdož pořádají na zdejším státním území podnik, při němž má býti uvedených symbolů veřejně užito. Zemský úřad může však toto svolení kdykoli odejmouti. Ustanovení tohoto odstavce se nevztahuje na veřejné užívání československých symbolů uvedených v § 1.

§ 8.

Odstranění závadných symbolů.

(1) Odstraniti symboly, jichž užívání se přičií ustanovením §§ 6 a 7, přikáže okresní úřad vlastníku (spoluvlastníku) nebo uživateli či správci věci, na níž bylo symbolu na př. vyvěšením, umístěním, zobrazením neb vystavením na odiv užito, anebo tomu, jenž symbolu užívá. Není-li takovýchto osob anebo znamenalo-li by vydání příkazu těmto osobám průtah ve věci, uloží tuto povinnost obci. V příkaze může vysloviti, že závadný symbol se zabavuje nebo že propadá. Odvolání z příkazu nemá odkladného účinku.

(2) Je-li toho naléhavě třeba, je státní bezpečnostní orgán povinen přikázati osobám, uvedeným ve větě 1 předchozího odstavce, prozatímní odstranění takového symbolu, po př. dáti provést toto odstranění a předběžně jej zabaviti.

(3) Nelze-li vzhledem ke spojení takového symbolu s movitou věcí provést jeho prozatímní odstranění anebo zabavení, lze zabaviti i tuto věc.

(4) O opatřeních učiněných podle odstavců 2 a 3 musí býti podána bezodkladně zpráva okresnímu úřadu, který co nejdříve rozhodne, má-li býti symbol odstraněn po případě stalo-li se prozatímní odstranění po právu, či nikoliv. Nerozhodne-li pro odstranění, nařídí, aby předběžně zabavený symbol byl vrácen tomu, u koho byl zabaven. Rozhodne-li pro odstranění, může zároveň vysloviti, že závadný symbol propadá. Byla-li podle odstavce 3 předběžně zabavena movitá věc, s níž symbol jest spojen, nařídí v rozhodnutí, aby po odstranění závadného symbolu byla věc vrácena. Odvolání z rozhodnutí, jímž bylo odstranění vysloveno, nemá odkladného účinku.

(5) Zabavené věci mohou býti po odstranění závadného symbolu prodány veřejnou dražbou nebo z volné ruky za cenu, kterou úřad stanovil, anebo jinak přiměřeně zužitkovány, je-li nebezpečí, že se zkaží, nebo dají-li se uschovati jen s nepoměrným nákladem a není-li jich třeba k vedení důkazu. Výtěžek nastupuje na místo prodaných věcí. Prodej pro nepoměrný náklad na uschování se neprovede, byla-li včas složena částka, stačící k úhradě tohoto nákladu.

(6) Náhradu nákladů spojených s odstraněním (zabavením) uvedených symbolů uloží okresní úřad tomu, kdo symbolu o své újmě užil anebo k užití dal podnět. Není-li tato osoba známa nebo nelze-li na ní náhradu vymoci, uloží se náhrada ostatním osobám uvedeným v první větě odstavce 1, pokud lze je činiti za užití symbolu odpovědnými.

ČÁST II.

Vojenský stejnokroj a stejnokroj četnictva.

§ 9.

Pojem vojenského stejnokroje; součástky vojenského stejnokroje a stejnokroje četnictva.

(1) Vojenským stejnokrojem rozumí tento zákon, nestanoví-li se výslovně nic jiného, stejnokroj příslušníků československé branné moci, historické stejnokroje československého vojska ze zahraničí a vojska domácího, jakož i stejnokroj osob v místním zaopatření vojenské invalidovny.

(2) Co platí o vojenském stejnokroji a stejnokroji četnictva, platí stejně i o jeho součástkách.

§ 10.

Ochrana vojenského stejno-
kroje a stejnokroje četnictva.

(1) Ochrana vojenského stejno-
kroje a stejno-
kroje četnictva se vztahuje na jeho úpravu,
jak je stanovena vojenskými (četnickými)
služebními knihami a zvláštními předpisy.
Úpravou vojenského stejno-
kroje a stejno-
kroje četnictva se rozumí střih a úprava oděvu, vý-
ložků, ramenních pásek, odznaků hodnosti a
odznaků vůbec, úprava čepic, podbradníku a
knoflíků, pásu služebního a vycházkového a
poboční zbraně.

(2) Vojenské (četnické) služební knihy a
zvláštní předpisy upravují povinnost a právo
vojenských osob v činné službě i mimo činnou
službu nositi vojenský stejno-
kroj a povinnost
a právo příslušníků četnictva nositi stejno-
kroj četnictva, jakož i právo bývalých příslušníků
československého vojska ze zahraničí a vojska
domácího nositi jejich historické stejno-
kroje a právo osob v místním zaopatření vojenské in-
validovny nositi stejno-
kroj pro ně zavedený.

(3) Nikdo nesmí veřejně nositi vojenský
stejno-
kroj nebo stejno-
kroj četnictva, nemá-li
k tomu podle předpisů dotčených v předchozím
odstavci povinnost anebo právo, nebo veřejně
nositi na těchto stejno-
krojích odznaky hodno-
sti, která mu nenáleží. Rovněž je zakázáno ve-
řejně nositi takový stejno-
kroj nebo ústroj,
který je buď v celku nebo jen v některých sou-
částkách vojenskému stejno-
kroji nebo stejno-
kroji četnictva tak podoben, že jej lze od něho
rozeznati jen při zvláštní pozornosti, leč by no-
šení takového stejno-
kroje nebo ústroje buď
bylo povoleno podle § 14, nebo nařízeno zvláštním
předpisem, vydaným v dohodě s minister-
stvem národní obrany — a byl-li by stejno-
kroj takový podoben stejno-
kroji četnictva —
v dohodě s ministerstvem vnitra.

(4) Jakým způsobem bude zabezpečen vliv
vojenské správy na ochranu vojenského stej-
no-
kroje v řízení podle tohoto zákona, stanoví
instrukce, vydaná ministerstvem vnitra v do-
hodě s ministerstvem národní obrany.

ČÁST III.

Jiné než vojenské (četnické) stejno-
kroje.

§ 11.

Rozsah úpravy.

(1) Další ustanovení tohoto zákona o stejno-
krojích platí stejně i o jejich součástkách.

(2) Veřejné nošení jiných stejno-
krojů než
vojenských a četnických osobami k tomu povolá-
nými nepodléhá žádnému omezení podle dal-
ších ustanovení, jde-li o stejno-
kroje:

lanými nepodléhá žádnému omezení podle dal-
ších ustanovení, jde-li o stejno-
kroje:

1. zaměstnanců a orgánů státu, zemí a
okresů a státních, zemských a okresních
ústavů, podniků a jiných zařízení,

2. osob požívajících v republice Českoslo-
venské exterritoriality a konsulů,

3. příslušníků branné moci cizích států, za-
městnanců a orgánů cizích států nebo cizo-
zemských státních ústavů, státních podniků,
jakož i cizozemských podniků pro veřejnou
dopravu, a to ve smyslu s podmínkou, že vzájem-
nost je smluvně zaručena,

4. duchovních a řeholních osob církví a ná-
boženských společností státem uznaných (re-
cipovaných), pokud tyto stejno-
kroje jsou pře-
depsány organizačními nebo bohoslužebnými
předpisy církve nebo náboženské společnosti,

5. upravené zvláštními právními předpisy,
jejichž platnost zůstala tímto zákonem ne-
dotčena.

(3) Ministerstvo vnitra může v dohodě s mi-
nisterstvem zahraničních věcí, po případě s ji-
ným věcně zúčastněným ministerstvem, povo-
liti v jednotlivých případech nošení stejno-
krojů zmíněných v předchozím odstavci pod č.
3 i tehdy, když není splněna podmínka tam
uvedená.

§ 12.

Stejno-
kroje orgánů obecní
police.

Ministerstvo vnitra stanoví směrnice pro
úpravu stejno-
krojů orgánů policie vykonávané
obcemi. Obce jsou povinny ve lhůtě, která jim
bude dána bezprostředním státním úřadem do-
hlédacím, přizpůsobiti na svůj náklad stejno-
kroje těchto orgánů zmíněným směrnici.

§ 13.

Stejno-
kroje jiných veřejných
orgánů a příslušníků někte-
rých povolání.

(1) Osoby, požívající ochrany podle trest-
ních zákonů při výkonu svého úřadu či služ-
by neb úředního příkazu jim daného, mohou
— pokud se na ně nevztahují již ustanovení
§§ 11 nebo 12 — nositi veřejně stejno-
kroj vyznačující toto jejich postavení jen tehdy,
učinily-li o tom samy nebo jejich zaměstna-
vatel předem oznámení okresnímu úřadu.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí
obdobně i o osobách zaměstnaných při veřej-
né dopravě a o osobách provozujících své po-
volání na místech sloužících veřejné dopravě.

(3) V oznámení podle předchozích odstavců musí být uvedeno, při jakých příležitostech bude stejnokroj nošen, pokud se týče vymezen i okruh osob, pro něž je stejnokroj určen. Dále musí být připojen k oznámení barevný náčrtek přední i zadní strany stejnokroje a přesný popis stejnokroje, jeho střihu a barvy.

(4) Úřad zakáže veřejné nošení stejnokroje, podobá-li se vojenskému či četnickému stejnokroji nebo některému ze stejnokrojů uvedených v § 11, odst. 2, č. 1, 2, 4 a 5 nebo některému z obecněji známých stejnokrojů uvedených tamtéž pod č. 3 nebo stejnokroji stanovenému podle § 12 tak, že by jej bylo lze od nich rozeznati jen při zvláštní pozornosti, nebo byl-li by jeho nošením ohrožen veřejný klid a pořádek nebo veřejná mravnost. Může zakázati jeho nošení též tehdy, nesrovnává-li se ráz stejnokroje s povahou úkonů, k nimž povolány jsou osoby zmíněné v odstavcích 1 a 2.

(5) Nezakáže-li úřad veřejné nošení stejnokroje do 8 neděl ode dne, kdy oznámení bylo mu podáno nebo odevzdáno poště k dopravě, nebo vezme-li úřad oznámení to na vědomí před uplynutím této lhůty, může být započato s jeho nošením.

(6) Úřad zakáže veřejné nošení stejnokroje též tehdy, zjistí-li dodatečně okolnosti, odůvodňující zákaz podle první věty odstavce 4.

§ 14.

Stejnokroje korporací.

(1) K veřejnému nošení stejnokroje členy korporace je potřebí povolení zemského úřadu. Má-li však korporace pobočné útvary v obvodech několika zemských úřadů, jest příslušným k vydání povolení ministerstvo vnitra.

(2) Podati žádost náleží korporaci. V žádosti musí být zejména též uvedeno, pro jaký okruh osob je stejnokroj určen a při jakých příležitostech bude nošen. K žádosti — ač neprokáže-li žadatel, že jde o stejnokroj takové podoby, jaký byl již jiné korporaci týmž úřadem povolen — buď trojmo připojen barevný náčrtek přední i zadní strany stejnokroje s přesným popisem stejnokroje, jeho střihu a barvy.

(3) Žádost jest zamítnouti, neobsahují-li stanovy (organisační předpisy) korporace ustanovení o nošení stejnokrojů nebo sleduje-li korporace podle svých stanov (organisačních předpisů) cíle politické. Jinak rozhoduje úřad o žádosti máje na zřeteli veřejné zájmy. Žádost může být zejména zamítnuta, podobá-li se žádaný stejnokroj vojenskému či četnické-

mu stejnokroji nebo některému ze stejnokrojů uvedených v § 11, odst. 2, č. 1, 2, 4 a 5 nebo některému z obecněji známých stejnokrojů uvedených tamtéž pod č. 3 nebo stejnokroji stanovenému podle § 12 nebo stejnokroji užívanému podle § 13 tak, že by jej bylo lze od nich rozeznati jen při zvláštní pozornosti. V povolení vždy buď vyčten okruh osob, které budou oprávněny nositi stejnokroj, a buď uvedeno, při jakých příležitostech smí být stejnokroj nošen; povolení opravňuje k veřejnému nošení stejnokroje na celém území republiky Československé.

(4) Úřad může, vyžaduje-li toho veřejný zájem, povolení odníti, nebo dodatečně vázati podmínkami, jež uzná ve veřejném zájmu za nutné.

(5) Členové korporací z cizího státu mohou v jednotlivých případech na území republiky Československé veřejně nositi stejnokroj, dal-li k tomu svolení okresní úřad, v jehož obvodu má být po vstupu na toto území poprvé nošen. O toto svolení mohou žádati buď tyto korporace z cizího státu, anebo korporace, pořádající na zdejším státním území podnik, při němž má být stejnokroj nošen. Zemský úřad může však toto svolení kdykoliv odejmouti.

§ 15.

Stejnokroje zaměstnanců.

(1) Pokud nejde o případy uvedené v předchozích paragrafech, může každý zaměstnavatel (podnikatel) stanoviti stejnokroj pro své zaměstnance. Tento stejnokroj nesmí se však podobati vojenskému nebo četnickému stejnokroji nebo některému ze stejnokrojů uvedených v § 11, odst. 2, č. 1, 2, 4 a 5 nebo některému z obecněji známých stejnokrojů uvedených tamtéž pod č. 3 nebo stejnokroji stanovenému podle § 12 nebo stejnokroji užívanému podle § 13 tak, že by jej bylo lze od nich rozeznati jen při zvláštní pozornosti. Totéž platí, nosí-li podnikatel tento stejnokroj.

(2) Okresní úřad zakáže veřejné nošení stejnokroje zmíněného v předchozím odstavci, byl-li by jeho nošením ohrožen veřejný klid a pořádek nebo veřejná mravnost. Může je zakázati, podobá-li se tento stejnokroj některému stejnokroji, povolenému podle § 14.

§ 16.

Stejnokroje chovanců vyučovací, vychovávacích, léčebných a jiných podobných ústavů.

Pro stejnokroje chovanců vyučovacích, vychovávacích, léčebných a jiných podobných

ústavů platí obdobně ustanovení § 15, odst. 1, věty 2 a odstavce 2.

§ 17.

Zákaz nepřipustných stejnokrojů a ochrana stejnokrojů přípustných.

Zakázáno je nositi veřejně

1. stejnokroje, jež nejsou uvedeny v předchozích paragrafech; tento zákaz netýká se stejnokrojů národních a vžitých, zejména stejnokrojů býv. živnostenských cechů, stejnokrojů hornických a pod., jakož i stejných nebo sobě podobných ústrojů, veřejně užívaných obvykle při sportu, tělocviku, práci, samaritství, ve společnosti a pod.,

2. stejnokroj uvedený v §§ 11, 12, 13 a 14, pokud se týče služební odznak jej nahrazující nebo doplňující, osobami nepovolanými, jakož i takový ústroj, který buď v celku nebo jen v některých součástkách jest podoben stejnokrojům uvedeným v § 11, odst. 2, č. 1, 2, 4 a 5, nebo některému z obecněji známých stejnokrojů uvedených tamtéž pod č. 3 neb stejnokroji stanovenému podle § 12 nebo stejnokroji užívanému podle § 13 tak, že jej lze od nich rozeznati jen při zvláštní pozornosti.

ČÁST IV.

Odznaky.

§ 18.

Zákaz nepřipustných odznaků.

(1) Zakázáno je veřejně nositi odznaky, jimiž se projevuje smýšlení čelící proti vzniku, samostatnosti, celistvosti, jednotnosti nebo demokraticko - republikánské formě Československé republiky.

(2) Okresní úřad zakáže pro svůj obvod veřejně nositi takové odznaky, jichž nošením by byl ohrožen veřejný klid a pořádek nebo veřejná mravnost. Je-li takového zákazu zapotřebí v obvodech více okresních úřadů, může jej vydati zemský úřad pro svůj obvod nebo jeho část.

ČÁST V.

Společná ustanovení o vlajkách, znacích a jiných symbolech, o stejnokrojích a odznacích.

§ 19.

Přechodná omezení.

Ustanoveními předchozích částí není vylou-

čeno užití čl. 3 zákona ze dne 14. července 1927, č. 125 Sb. z. a n., o organizaci politické správy.

§ 20.

Dřívější oprávnění.

(1) Státního znaku v pečeti (razítku) užívají toliko soudy a státní úřady, orgány, ústavy, podniky a jiná státní zařízení; veškerá jiná oprávnění k jeho užívání v pečeti (razítku) zanikají.

(2) Vlajky a znaky svazků územní samosprávy a jiných korporací, jejichž vznik lze vyvoditi z předpisů dříve nebo dosud platných nebo ze zvyklostí, zůstávají v platnosti. Rovněž zůstávají v platnosti — s výjimkou ustanovení, předchozího odstavce — dosavadní práva k trvalému veřejnému užívání státní vlajky, státního znaku nebo některé jeho části, jakož i vlajek a znaků svazků územní samosprávy.

(3) Stejně zůstávají v platnosti povolení k veřejnému nošení stejnokrojů a odznaků vydaná podle dřívějších předpisů.

(4) Ustanovení tohoto zákona jinak vztahují se však od počátku jeho účinnosti i na právní poměry, založené před jeho účinností.

§ 21.

Pojem veřejnosti.

Kde se v předchozích ustanoveních mluví o veřejném užívání vlajek, znaků a jiných symbolů, a o veřejném nošení stejnokrojů a odznaků, rozumí se tím zejména takové jejich užívání (vyvěšování, umísťování, zobrazování, stavění na odiv) a nošení, jež se děje na místě veřejně nebo více lidem přístupném nebo tak, že jsou z veřejného místa viditelné. Veřejným užíváním symbolů uvedených v §§ 4 a 7 rozumí se též každé užívání těchto symbolů na tiskopisech, ve spisech nebo na předmětech určených k rozšiřování.

§ 22.

Ustanovení trestní.

Přestupky částí I, II, III, IV a V tohoto zákona, jakož i předpisů, příkazů a zákazů podle ustanovení těchto částí zákona vydaných, trestají — nejde-li o čin přísněji trestný — okresní úřady pokutou do 20.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 2 měsíců. Za nedobytnou pokutu vyměří se náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění až do 2 měsíců.

ČÁST VI.

Označení.

§ 23.

Zákaz nepřipustných označení.

(1) Na místech veřejně přístupných nebo na místech viditelných z míst veřejně přístupných jest zakázáno jakkoli označovati nemovitě nebo movitě věci nápisy, obrazy, odznaky, barvami nebo jiným podobným způsobem, jímž se projevuje smýšlení, čelící proti vzniku, samostatnosti, celistvosti, jednotnosti, demokraticko-republikánské formě Československé republiky, nebo jímž se tupí republika Československá nebo její orgány anebo jinak ohrožuje veřejný klid a pořádek.

(2) Rovněž jest zakázáno na takovýchto místech věci movité takto označené umísťovati nebo rozšiřovati.

(3) Zákazy v předchozích odstavcích uvedenými není omezeno užívání symbolů státní svrchovanosti cizích států, pokud děje se v mezích uznaných mezinárodním právem nebo mezinárodní zvyklostí.

§ 24.

Ustanovení trestní.

(1) Přestupky ustanovení § 23 trestají — nejde-li o čin přísněji trestný — okresní úřady pokutou do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 1 měsíce. Za nedobytnou pokutu vyměří se náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění až do 1 měsíce.

(2) V odsuzujícím nálezu budiž dále viníku uloženo, aby závadné označení odstranil. Jsou-li tu přitěžující okolnosti, může mu býti uloženo, aby odstranění to provedl osobně. Neučiní-li tak v přiměřené lhůtě stanovené úřadem, budiž vyměřený trest zvýšen na dvojnásobnou míru. Nejvyšší sazby trestu uvedené v odstavci 1 v tomto případě neplatí.

§ 25.

Náhrada škody a nákladu vzniklého odstraněním závadného označení.

(1) Byla-li trestným činem nebo odstraněním závadného označení způsobena škoda, může býti k návrhu poškozeného rozhodnuto v trestním nálezu nebo odděleně též o její náhradě, pokud náhrada škody nepřesahuje částku 1000 Kč. Jinak se odkáže poškozený na pořad práva. Z rozhodnutí, jímž se poško-

zený odkazuje na pořad práva, nelze se odvolati.

(2) Nelze-li z jakéhokoliv důvodu provéstí nebo ukončení proti pachateli trestného činu, zmíněného v § 23, trestní řízení podle tohoto zákona bez průtahu, uloží obci, v jejímž obvodu byl trestný čin spáchán, politický úřad jí bezprostředně nadřízený, vyžadují-li toho veřejné zájmy, aby ve lhůtě jím určené odstranila závadné označení; z tohoto výroku není odvolání.

(3) Náhradu nákladu, vzniklého obci podle předchozího odstavce, uloží osobám za škody odpovědným okresní úřad.

ČÁST VII.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 26.

Příslušnost úřadů.

Pravomoc přiznaná tímto zákonem okresním úřadům přísluší v obvodech působnosti státních úřadů policejních těmto úřadům s výjimkou pravomoci uvedené v § 25, odst. 2.

§ 27.

Spolupůsobení obcí.

Obce jsou i v případech, kde v tomto zákoně není tak výslovně stanoveno, povinny spolupůsobiti při jeho provádění, jakož i při provádění předpisů podle něho vydaných.

§ 28.

Účinnost a provádění zákona.

(1) Dnem počátku účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti veškeré právní předpisy, které upravují otázky tímto zákonem upravené nebo které odporují ustanovením tohoto zákona. Zejména pozbývají platnosti:

§§ 10 a 11 zák. č. 252/1920 Sb. z. a n.,

§§ 8 až 10 vládního nařízení ze dne 20. srpna 1920, č. 512 Sb. z. a n., k provedení zákona ze dne 30. března 1920, č. 252 Sb. z. a n., kterým se vydávají ustanovení o státní vlajce, státních znacích a státní pečeti,

nařízení ze dne 26. února 1917, č. 79 ř. z., jímž se upravuje oprávnění nositi stejnokroje a odznaky,

§ 36 trestního zákona o přestupcích (zák. č. XL/1879),

nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 28. února 1919, č. 1007 (č. 39 Úr. Nov.) o praporech, znacích a odznacích, s výjimkou § 3,

§ 2 nařízení téhož ministra ze dne 30. srpna 1926, č. 7600 pres. (Úr. Nov. ze dne 4. září 1926), kterým se stíhají některé činy, rušící veřejný klid a právní pořádek na Slovensku,

§ 333 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., § 597 vojenského trestního zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., a § 44 zák. čl. XL/1879 o přestupcích, pokud se týkají neoprávněného nošení stejnokroje a odznaků.

(2) Jiné předpisy než uvedené v odstavci 1 zůstávají v platnosti; jsou tedy nedotčeny zejména:

zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních, ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 125 Sb. z. a n.,

zákon ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, ve znění zákonů pozměňujících a doplňujících,

zákon ze dne 10. prosince 1918, č. 61 Sb. z. a n., jímž zrušují se šlechtictví, řády a tituly, s pozdějšími změnami,

zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 267 Sb. z. a n., o odstranění nevhodných názvů,

zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb. z. a n., o svátcích a památných dnech republiky Československé,

zákon ze dne 25. října 1933, č. 201 Sb. z. a n., o zastavování činnosti a rozpouštění politických stran, ve znění zákonů pozměňujících a doplňujících,

zákon ze dne 15. dubna 1920, č. 316 Sb. z. a n., o vlajce a rejstříku lodí námořních,

zákon ze dne 19. prosince 1921, č. 479 Sb. z. a n., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže, a

zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., o ochraně známek, ve znění zákona ze dne 20. prosince 1932, č. 27 Sb. z. a n. z roku 1933.

(3) Rovněž zůstávají tímto zákonem nedotčeny právní předpisy o stejnokrojích a služebních odznacích vojska, četnictva, zaměstnanců a orgánů státu a státních ústavů, podniků nebo jiných státních zařízení, zaměstnanců drah, jakož i osob uvedených v § 13, odst. 1, právní předpisy o nošení stejnokrojů při divadelních představeních, a právní předpisy o zbraních, i když tyto jsou součástí stejnokroje, a o právu spolkovém a shromažďovacím.

(4) Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po vyhlášení; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dosud vydané ročníky

SBÍRKY ZÁKONŮ A NAŘÍZENÍ

STÁTU ČESKOSLOVENSKÉHO

Ize kdykoliv objednat v administraci této Sbírký
v Praze III., Tržiště č. 9.

Vydání v jazyku československém stojí:

Ročník:	Cena Kč:	Ročník:	Cena Kč:
1918	19'20	1927	284'40
1919	187'60	1928	171'60
1920	233'20	1929	169'80
1921	320'20	1930	166'40
1922	260'60	1931	202'20
1923	194'20	1932	141'60
1924	262'—	1933	167'20
1925	182'—	1934	156'60
1926	187'—	1935	149'40

Platiti **nutno předem** poštovní poukázkou nebo blanco-složenkou na šekové konto číslo 200.563 „Sbírka zákonů a nařízení státu československého Praha III.“ — Doporučuje se učiniti objednávku na ústřižku poštovní poukázky nebo složenky, kterými je zasílán příslušný peníz.

Placení poštovními známkami a kolky se nepřijímá.

Celoroční **předplatné** na běžný ročník činí do tuzemska 120 Kč, do ciziny 170 Kč.

Vydání nových částek Sbírký jest oznamováno v denních listech, v Úředním listu republiky Československé a rozhlasem v 16 hodin.